

DECIZIE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Cesare Lodeserto

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Cesare Lodeserto
împotriva Președintelui Republicii Moldova cu privire la anularea actului
administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, prin care
a fost admisă cererea de apel declarată de Președintele Republicii Moldova și
cererea de apel declarată de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii
Moldova, casată integral hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din
17 martie 2017, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care a fost respinsă acțiunea ca
neîntemeiată

constată:

La 4 aprilie 2016, Cesare Lodeserto a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Președintelui Republicii Moldova cu privire la anularea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că prin decretul Președintelui Republicii
Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016, publicat în Monitorul Oficial al
Republicii Moldova nr. 13-19 (5446-5452) din 22 ianuarie 2016, i-a fost retrasă
cetățenia.

Comunică că temeiul retragerii cetățeniei Republicii Moldova, indicat în
decret constituie prevederile art. 88 lit. c) din Constituția RM și art. 23 alin. (1)
lit. a) din Legea cetățeniei Republicii Moldova.

Consideră că decretul menționat este ilegal, deoarece contravine prevederilor
din Legea cetățeniei Republicii Moldova și îi încalcă dreptul de a deține cetățenie
și de a nu fi privat arbitrar de cetățenia pe care a dobândit-o în mod legal, de
aproape 10 ani de zile.

Remarcă că nu a cunoscut și nu a fost anunțat de Președinția Republicii Moldova despre inițierea unei proceduri de retragere a cetățeniei, adoptarea decretului de retragere a cetățeniei, care pe lângă faptul publicării în Monitorul Oficial, urma să-i fie adus la cunoștință personal, deoarece îl privează de un drept personal nepatrimonial, dânsul nu a fost invitat, în prealabil, să i se aducă la cunoștință despre existența unui temei de retragere a cetățeniei, să i se ceară o explicație referitor la acest fapt, nu i s-a oferit posibilitatea să fie ascultat anterior adoptării decretului de retragere a cetățeniei și nu i s-a oferit posibilitatea de a prezenta probe care să confirme demnitatea de a fi cetățean al Republicii Moldova.

Menționează că prin faptul că nu i s-a adus la cunoștință despre procedura de retragere a cetățeniei, dânsul nu a avut posibilitatea să consulte un avocat specializat în astfel de probleme.

Susține că nu cunoaște criteriile potrivit cărora ar fi fost supusă evaluarea rezonabilității și proporționalității ingerinței în drepturile care îi aparțin, având în vedere că au trecut aproape 10 ani de zile de la dobândirea cetățeniei Republicii Moldova.

Relevă că autoritățile erau în cunoștință de cauză de existența situației de fapt referitoare la reclamant și au fost în totalitate conștiente de decizia asumată atunci când a fost semnat decretul de acordare a cetățeniei Republicii Moldova.

Având în vedere prevederile art. 23 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei Republicii Moldova și prevederile din al doilea paragraf al articolului 3 din Convenția europeană cu privire la cetățenie evidențiază că la dobândirea cetățeniei Republicii Moldova nu a utilizat informație falsă, precum și nu a tăinuit fapte pertinente.

Dat fiind faptul că nu cunoaște deloc care este temeiul de fapt al retragerii cetățeniei sale, remarcă că nu se poate expune în detaliu în această privință.

Comunică că din momentul dobândirii cetățeniei Republicii Moldova și până în prezent, activitatea lui a fost concentrată pe domeniul religios în cadrul Bisericii Romano-Catolice, precum și cea de binefacere în cadrul Fundației Regina Pacis.

Evidențiază că pe parcursul anilor, a primit numeroase recunoștințe și scrisori de mulțumire din partea persoanelor ajutate, cât și din partea autorităților Republicii Moldova.

Relatează că la 4 februarie 2016, a adresat Președintelui Republicii Moldova o cerere prealabilă în care a adus o serie de argumente și dovezi ale netemeinicii faptice și legale a decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016.

Astfel, la 24 februarie 2016, o serie de organizații non-guvernamentale din Republica Moldova au înaintat Președintelui Republicii Moldova o scrisoare în care și-au exprimat susținerea față de el, dat fiind activitatea religioasă și de binefacere a acestuia în Republica Moldova și au solicitat revizuirea decretului nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016.

Susține că la 26 februarie 2016, printr-o scrisoare suplimentară la cererea prealabilă, a comunicat Președintelui Republicii Moldova o copie legalizată a unui Certificat de acuzări pendinte, eliberat de autoritățile competente a Italiei la 12 februarie 2016 din care rezulta că în Registrul Informativ a Datelor cu privire la

Infracțiuni a Procuraturii din Lecce la 12 februarie 2016 nu erau înregistrate acuzări pendente contra lui.

Menționează că prin răspunsul la cererea prealabilă nr. 06/5-01-30 din 3 martie 2016, Aparatul Președintelui Republicii Moldova l-a informat că cererea prealabilă a fost examinată și respinsă, nefiindu-i comunicate motivele respingerii și de ce nu au fost luate în considerație actele prezentate de el ca anexă la cererea prealabilă.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 166, 167 CPC, art. 16, 17, 21, 24 din Legea contenciosului administrativ.

Solicită admiterea acțiunii și anularea decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016 prin care i-a fost retrasă cetățenia Republicii Moldova.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 15 aprilie 2016, a fost admisă cererea reprezentantului pârâtului Președintelui RM, Vladislav Poghircă privind atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a Serviciului de Informații și Securitate al RM și a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al RM.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 17 martie 2017, a fost admisă acțiunea, anulat decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016 prin care s-a retras lui Cesare Lodeserto cetățenia Republicii Moldova.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, a fost admisă cererea de apel declarată de Președintele Republicii Moldova și cererea de apel declarată de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, casată integral hotărârea primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

La 19 martie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Cesare Lodeserto a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate cu trimiterea pricinii pentru rejudecare în instanța de apel sau după caz menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată, pasibilă de casat.

Sușține că în procesul examinării pricinii în ordine de apel, interesele apelantului au fost susținute în ședința de judecată de o persoană neîmputernicită, decizia instanței de apel a fost pronunțată cu încălcări grave a legislației procesuale privind citarea și înștiințarea părților cu privire la data și locul ședinței de judecată.

Având în vedere prevederile art. 81 CPC, remarcă că din materialele anexate la dosar (f. d. 81 vol. I), se constată că procura nr. 02/1-07-149 din 13 aprilie 2016 prezentată de Vladislav Poghircă nu este autenticată prin ștampila instituției.

Menționează că în conformitate cu prevederile pct. 1.11 din Hotărârea Guvernului nr. 618 din 5 octombrie 1993 pentru aprobarea Regulilor de întocmire a documentelor organizatorice și de dispoziție și instrucțiunii-tip cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale autoadministrării locale ale Republicii Moldova, pe documentele ce adeveresc drepturile persoanelor oficiale, care fixează cheltuirea mijloacelor

bănești și valorilor materiale, precum și a celor prevăzute în special de acte juridice, semnătura persoanei responsabile se autentifică prin ștampila cu stema de stat.

Subliniază că procura menționată, la data depunerii cererii de apel suplimentare (5 iulie 2017) era și expirată în conformitate cu prevederile art. 254 alin. (1) Cod civil.

Cu toate acestea, instanța de apel a considerat posibil de a admite apelul depus de o persoană neîmputernicită.

Atrage atenția că și cererea de apel suplimentară depusă de reprezentantul Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova a fost semnată în baza unei procuri expirate (f. d. 48-54 vol. II).

Relevă că procura nr. 18/01 din 15 ianuarie 2016, la care se face referire în cererea de apel, era valabilă doar până la data de 31 decembrie 2016 (f. d. 92 vol. I), iar altă procură nu este autentificată cu ștampila instituției de stat.

Menționează că inițial cauza a fost repartizată unui judecător, care a demisionat, ulterior, cauza fiind repartizată unui al judecător.

Respectiv, dacă au survenit schimbări în complet, consideră că părțile urmau a fi citate.

Remarcă că nici pe pagina web a Curții de Apel Chișinău nu a fost plasată informația cu privire la data unei eventuale ședințe în cauză.

Obiectează că dânsul a fost privat de dreptul de a se apăra în cadrul unui proces echitabil, contradictoriu, cu asigurarea egalității armelor și nu a avut posibilitate de a se prezenta în fața instanței și a pleda în apărarea sa, astfel fiindu-i încălcat în cel mai flagrant mod dreptul la un proces echitabil.

Afirmă că la materialele dosarului lipsește dovada înștiințării lui legale despre ședința de judecată din data de 30 noiembrie 2017, citația expediată în adresa lui s-a întors pe motiv că expirase termenul de păstrare.

Susține că despre ședința din 6 septembrie 2017, a aflat din spusele fostului reprezentant, Nicolae Posturusu, care a fost telefonat de greșierul judecătorului.

Astfel, la acea dată, avocatul Nicolae Posturusu își suspendase licența de avocat, fapt despre care a informat greșierul. Cu toate acestea, instanța de apel a constatat citarea legală a lui și a reprezentantului său.

Reiterează că citații au fost expediate în continuare aceluiași avocat, iar redistribuirea dosarului către alt judecător, care a avut loc la data de 7 septembrie 2017, nu poate fi o justificare, deoarece informația despre suspendarea licenței avocatului Nicolae Posturusu se conține în materialele dosarului, recurentul însă se afla peste hotarele țării.

Notează că informația care a fost reținută de instanța de apel, nu diferă substanțial de cea de până la 21 iulie 2006, atunci când i-a fost acordată cetățenia Republicii Moldova.

Mai mult, reieșind din cuprinsul Notei informative din 14 iulie 2006, semnată de consilierul Președintelui în problemele juridice, șef al Direcției drept și relații publice, instituția prezidențială susține că decizia de acordare a cetățeniei este adoptată conform legislației în vigoare.

Chiar și în asemenea circumstanțe, când ar fi existat anumite suspiciuni care planează în jurul lui, precum că ar fi fost intentat un dosar penal în Italia pe numele acestuia, remarcă că nu i-au fost solicitate, elementar, o explicație pe marginea unor asemenea suspiciuni, dar cel mai important, nu a fost solicitată, luând la bază reglementările normative italiene, un cazier judiciar sau orice informație concretă eventual despre existența unor cauze pendinte față de el de la autoritățile competente din Italia.

Subliniază că autoritățile statului ar fi putut să clarifice această situație, înainte de retragerea cetățeniei, în cadrul unei proceduri de investigație penală, în baza unei comisii rogatorii în temeiul tratatelor internaționale în materie de asistență juridică de specialitate.

Obiectează că acea corespondență prezentată de intimați și care a fost considerată suficientă de instanța de apel pentru casarea hotărârii judecătorești de fond este irelevantă exercițiului de justificare a ingerinței în îngrădirea drepturilor ce-i aparțin, prin retragerea cetățeniei.

Consideră că irelevanța acestor înscrisuri (nr. 34/33-2c din 13 martie 2015 și nr. 34/33-3c din 25 martie 2015) este confirmată prin scrisoarea Centrului de Cooperare Polițienească Internațională nr. 34/33-1765 din 31 ianuarie 2017.

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, reiterează că intimații nu au demonstrat cu probe pertinente că la data depunerii cererii de acordare a cetățeniei dânsul se afla sub urmărire penală.

Astfel, la materialele cauzei nu a fost anexată nicio probă, eliberată de autoritățile Republicii Italiene în acest sens. Mai mult de atât, intimatul nu a demonstrat că dânsul ar fi ascuns anumite date la depunerea cererii de acordare a cetățeniei.

La 4 iulie 2018, Președintele Republicii Moldova, reprezentat de către Vladislav Poghircă a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Cesare Lodeserto.

La 10 iulie 2018, Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, reprezentat de către Radu Frija a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Cesare Lodeserto.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 19 ianuarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 92 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 martie 2018, în termenul legal.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de

apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Actele cauzei denotă că înaintând acțiunea în judecată împotriva Președintelui Republicii Moldova, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al RM, Cesare Lodeserto a solicitat anularea decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016 prin care i-a fost retrasă cetățenia Republicii Moldova.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii pe care a admis-o și a anulat decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1909-VII din 15 ianuarie 2016 prin care s-a retras lui Cesare Lodeserto cetățenia Republicii Moldova.

Judecând apelurile declarate de către Președintele Republicii Moldova și Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, instanța de apel le-a considerat întemeiate pe care le-a admis și a casat integral hotărârea primei instanțe, adoptând o nouă hotărâre prin care a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că soluția a fost dată de către instanța de apel fără elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În susținerea acestei concluzii se vor reține prevederile art. 130 alin. (1) și (2) CPC, care stipulează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege și nici un fel de probe nu au pentru instanță judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Potrivit art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelurile a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, precum și materialului anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele atât legalitatea cât și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

Astfel, după cum se constată la caz, cererea de apel în interesele Președintelui Republicii Moldova împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 17 martie 2017, a fost depusă și semnată de către reprezentatul Vladislav Poghircă (f. d. 42 vol. II).

Instanța de apel, însă, judecând apelul declarat de către reprezentantul Vladislav Poghircă în interesele Președintelui Republicii Moldova, nu a supus verificării faptul dacă reprezentantul Vladislav Poghircă, dispunea de împuternicirile stabilite de lege pentru a depune cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoreiei Chișinău sediul Buiucani din 17 martie 2017 din numele Președintelui Republicii Moldova.

Astfel, se va remarca că, conform materialului probator anexate la dosar și anume procura nr. 02/1-07-149 din 13 aprilie 2016 prin care Vladislav Poghircă a fost desemnat reprezentant al Aparatului Președintelui Republicii Moldova la examinarea de către instanțele judecătorești a cererii de chemare în judecată a lui Cesare Lodeserto către Aparatul Președintelui Republicii Moldova, cu dreptul de a exercita toate actele procedurale stabilite de legislație, inclusiv de a semna cererea și de a o depune în judecată, de a intenta acțiune reconvențională, de a ataca hotărârea judecătorească, deși este semnată de către Secretarul general Ion Păduraru, aceasta nu conține ștampila instituției (f. d. 81 vol. I).

Elucidarea aspectului menționat este necesar de a fi elucidat având în vedere prevederile pct. 1.11 din Hotărârea Guvernului nr. 618 din 5 octombrie 1993 pentru aprobarea Regulilor de întocmire a documentelor organizatorice și de dispoziție și instrucțiunii-tip cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale autoadministrării locale ale Republicii Moldova, conform cărora pe documentele ce adevăresc drepturile persoanelor oficiale, care fixează cheltuirea mijloacelor bănești și valorilor materiale, precum și a celor prevăzute în special de acte juridice, semnătura persoanei responsabile *se autentifică prin ștampila cu stema țării*. Ștampila se aplică astfel, ca amprenta ei să cuprindă o parte din denumirea funcției semnatarului.

Nu mai puțin important la caz este de menționat că instanța de apel nu a supus verificării nici termenul de valabilitate a procurii 02/1-07-149 din 13 aprilie 2016, eliberată lui Vladislav Poghircă odată cu depunerea cererii de apel motivate din 5 iulie 2017, din numele Președintelui Republicii Moldova.

Or, stabilirea acestei împrejurări este importantă, având în vedere prevederile art. 254 alin. (1) Cod civil, care direct stipulează că procura se eliberează pe un termen de cel mult 3 ani. *Dacă termenul nu este indicat în procură, ea este valabilă timp de un an de la data întocmirii*.

În alt aspect, se constată că deși la materialele cauzei este anexată cererea lui Cesare Lodeserto, prin care ultimul informează instanța de apel despre faptul că reprezentantul său avocatul Nicolae Posturusu și-a suspendat activitatea de avocat (f. d. 66-68 vol. II), la data de 30 noiembrie 2017, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa intimatului Cesare Lodeserto și a avocatului său Nicolae Posturusu, constatând că aceștia au fost citați legal.

Instanța de recurs notează însă că soluția instanței de apel în sensul expus nu este posibil de reținut, deoarece pe lângă faptul că Cesare Lodeserto a informat instanța că avocatul Nicolae Posturusu și-a suspendat activitatea sa, se constată că la data de 30 octombrie 2017 instanța de apel înștiințează despre examinarea cauzei pentru data de 30 noiembrie 2017, același avocat - Nicolae Posturusu

(f. d. 71 vol. II), iar date cu privire la înștiințarea legală a lui Cesare Lodeserto despre ședința de judecată pentru data de 30 noiembrie 2017, odată cu repartizarea cauzei civile pentru judecarea apelurilor unui alt judecător, în legătură cu demisia judecătorului raportor precedent, la materialele dosarului lipsesc.

Pe de altă parte la caz este de notat că instanța de apel a reținut ca temei de respingere a acțiunii faptul că la momentul examinării cererii de acordare a cetățeniei moldovenești Cesare Lodeserto se afla sub urmărire penală.

Ajungând la o astfel de concluzie, instanța de apel nu a dat însă nicio apreciere răspunsului Centrului Cooperare Polițienească Internațională al Inspectoratului General al Poliției nr. 34/33-1765 din 31 ianuarie 2017, prin care se comunică că informația prezentată în adresa Serviciului de Informații și Securitate a fost recepționată din partea BNC Interpol Roma/Italia, iar Centrul Cooperare Polițienească Internațională al Inspectoratului General al Poliției nu deține careva date concrete cu privire la urmărirea penală inițiată sau când ar fi fost pornită aceasta, față de numitul Cesare Lodeserto, precum și faptul că Centrul Cooperare Polițienească Internațională al Inspectoratului General al Poliției nu a recepționat din partea BNC Interpol Roma/Italia niciun act judecătoresc și/sau careva acte procesuale cu privire la cetățeanul menționat (f. d. 230 vol. I).

Aspectul dat se impune a fi verificat mai cu seamă reieșind și din faptul că prin răspunsul Centrului Cooperare Polițienească Internațională al Inspectoratului General al Poliției nr. 34/33-1765 din 31 ianuarie 2017, a fost comunicat că informația suplimentară poate fi obținută numai în cadrul unei comisii rogatorii internaționale transmise în adresa organelor competente ale Italiei.

Instanța de apel, de altfel, examinând cauza dată, a trecut cu vederea și nu a supus verificării nici invocarea lui Cesare Lodeserto din acțiune, precum că autoritățile statului ar fi putut să clarifice această situație, înainte de retragerea cetățeniei, în cadrul unei proceduri de investigație penală, în baza unei comisii rogatorii în temeiul tratatelor internaționale în materie de asistență juridică de specialitate.

Drept urmare, se stabilește că decizia instanței de apel nu reflectă toate aspectele importante speței, respectiv instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare din motivele invocate în recurs.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Față de cele de preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și de a remite cauza spre

rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Cesare Lodeserto.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Cesare Lodeserto împotriva Președintelui Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ, cu remiterea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu